www.MMCSchool.pl

10. Ogólne

css	OPIS	PRZYKŁAD
*	Uniwersalny selektor, odnosi się do wszystkich elementów na stronie.	<div></div>
div (lub inny tag HTML)	Odnosi się do wszystkich tagów danego typu.	<div> <div> <u>></u></div></div>
.a	Odnosi się do wszystkich elementów, które posiadają klasę " a ".	.a d.b .c .a
#a	Odnosi się do elementu, który posiada ID " a ".	#a

Wskazówki

- ullet ID musi być unikalne! Nie możemy użyć tego samego ID na więcej niż jednym elemencie.
- Do stylowania lepiej używać **klas. ID** zostawmy do konkretnych zadań realizowanych np. w JavaScript.
- Za pomocą * zerujmy padingi i marginesy, ustawiajmy box-sizing.
 Nie przesadzajmy z ilością właściwości CSS umieszczonych w uniwersalnym selektorze, ponieważ wpłyną one dosłownie na każdy element strony.

02. Kombinacje

CSS	OPIS	PRZYKŁAD
div p	Odnosi się do wszystkich wewnątrz tagów <div></div> .	<div> (sp>) (sp>) (sp>) (sp>)</div>
div, p, a	Odnosi się do wszystkich wymienionych tagów, a więc zarówno do , <a> jak i do <div></div> .	<div></div>
p.a	Odnosi się do wszystkich z klasą " a ".	<p.a> (p.b>) (p.a> (vI>)</p.a>
span#b	Odnosi się do wszystkich tagów z ID " b ". ¹	<span#b> <span#z></span#z></span#b>
div > p	Odnosi się do bezpośrednich dzieci. W pierwszym przykładzie, tylko ostatni jest bezpośrednim dzieckiem.	<div></div>
div + p	Odnosi się do bezpośredniego rodzeństwa. W naszym przykładzie – do pierwszego pod <div></div> .	<div> <div> <div></div></div></div>
div ~ p	Odnosi się do rodzeństwa pod elementem. W naszym przykładzie – do pod <div></div> .	

Wskazówki

• Nie warto zapędzać się w zbyt duże zagnieżdżenia np. **body main div p.test {}**.

Zamiast tego, lepiej nadać unikalną klasę danemu elementowi (w naszym przykładzie mowa o paragrafie), dzięki czemu łatwiej będzie ten element edytować, jeśli zajdzie taka potrzeba (mowa tu o specyficzności).

¹ Mam nadzieję, że wychwyciliście błąd. :)

03. Pseudo klasy

CSS	OPIS	PRZYKŁAD
li:first-child	Odnosi się do pierwszego bezpośredniego dziecka. W naszym przykładzie – do pierwszego w .	<u > (> (> (>) (>)</u >
		<u > (a) (i) (i)</u >
li:last-child	Odnosi się do ostatniego bezpośredniego dziecka. W naszym przykładzie – do ostatniego w .	 <l> <l> <l> <l> </l></l></l></l>
		<u > (> (> (> (>)</u >
p:nth-child(Xn)	Odnosi się do X*n elementów, gdzie X to dowolna podana przez nas liczba całkowita, a n to liczba od 1 do +∞.	
	Zapis na górze: p:nth-child(2n) Zapis na dole: p:nth-child(3n)	
a:first-of-type	Odnosi się do pierwszego elementu danego typu. W naszym przykładzie – do pierwszego <a> w <div></div> .	<diy></diy>
p:nth-of-type(2n)	Połączenie nth-child oraz first-of-type. Odnosi się do n-tego elementu danego typu.	<diy></diy>
	Zapis na górze: p:nth-of-type(2n) Zapis na dole: p:nth-of-type(3)	<div> (i>) () () () ()</div>
p:only-child	Odnosi się do elementów, które są jedynymi dziećmi.	<div></div>
		<div> (()</div>
p:only-of-type	Odnosi się do elementów, które są jedynym takim typem w rodzicu.	<diy></diy>
		<diy> (diy> (>) (>) (>)</diy>
p:not(.a)	Odnosi się do elementów, które nie pasują do warunku podanego w nawiasie. W naszym przykładzie – bez klasy " a ".	<a.a> (p.a>) (p.b>) (i.a>)</a.a>

Wskazówki

- Mamy również: nth-last-child, last-of-type, nth-last-of-type.
 Działają one na tej samej zasadzie co nth-child, first-of-type oraz nth-first-of-type, ale zaczynają liczyć od tyłu.
- Zamiast p:nth-child(Xn) możemy dać np. p:nth-child(3) pomijamy więc mnożnik n.
 Wtedy odniesiemy się tylko i wyłącznie do danego elementu (w naszym przypadku elementu nr 3) i operacja nie będzie powtarzana na innych elementach.
- Zamiast liczb, możemy wpisać **odd** lub **even**. Wtedy będziemy odnosić się do parzystych lub nieparzystych elementów. Np. **p:nth-child(even)** lub **li:nth-of-type(odd)**.